भू und स्थान H. an. 2, 482 (m.). Med. l. 11 (n.). — 2) m. Oelkuchen H. 917. H. an. Men. वलकाम्वलिका कृषी तथा वातकफे किती Suça. 1, 232,14. खलाः सपञ्चमूलाञ्च गुल्मिनां भाजने व्हिताः 2,455,16. दत्ते खले उपि निखिलं खल् येन डाग्धं नित्यं द्दाति मक्षिपी सस्तापि पश्य Pankar. II, 33. An den beiden ersten Stellen wohl eher = EEE ein aus Buttermilch u. s. w. bereitetes saures Getränk. — 3) m. f. (到) ein böser, boshafter Mensch (vgl. कल्क); = डुर्जन, पिष्नुन, शठ, क्रार, कार्णजप, नीच, म्रधम AK. 3,1,47. 3,4,19,130. Тык. Н. 380. Н. ап. Мер. सर्प: क्रार्: खल: क्रुरः सर्पात्क्रुरुतरः खलः । मस्त्रीपधिवशः सर्पः खलः केन निवार्यते ॥ 🛍 🔊 26. म्रट्यात्मनो विनाशं गणयति न खलः पर्व्यमनङ्खः Райкат. I, 443. स्वप्राणान्यः परप्राणीः प्रपृष्ठात्यघृणाः खलः Вилс. Р.1,7,37. Вилитя. 2,34. Маккн. 2, 6. 127, 15. Рапкат. I, 166.174. II, 122. V, 17. Hit. I, 76. II, 43 (Gegens. 3317). 132. Amar. 34 (f.). Kathas. 24, 207. Git. 7, 28. Bhag. P. 1, 8, 23. 17, 9. 3, 32, 39. 4, 7, 28. - 4) m. die Sonne Buuripr. im CKDR. — 5) m. Xanthochymus pictorius Roxb. (s. तमाल). — 6) m. Stechapfel Rigan, im ÇKDR. - 7) f. All N. pr. einer Tochter Raudracva's Haaiv. Langl. t. I, p. 139 (die Calc. Ausg.: स्वलदा, wofür viell. खिल्दा zu lesen ist). — Vgl. उत्खला.

জলক n. nach einer künstlichen Treunung = ক্রুদ্দ und उলুজেলক AK. 2, 4, 2, 14, Sch.

खलँकुल m. soll so v. a. कुलत्य Dolichos uniflorus Lam. sein ÇAT. Bn. 14, 9, 3, 22. KAUÇ. 82. Vgl. खलतुलपर्णान्मंतुच ebend. 29.

প্রলের (প্রলে + র) adj. auf der Tenne entstanden AV. 8,6,15.

खलितें U ग़. 3,111. g a ग़ व भी मादि zu P. 3,4,74. kann im compos. vorangehen oder folgen g a ग़ व नाडार्शादि zu P. 2,2,38. adj. kahlköpfig AK. 3,4,9,37. Такк. 2,6,12. H. 432. VS. 30,21. TS. 2,3,4,7. Çат. Ва. 13,3, 6,5. Катл. Çа. 20,8,17. Çаки. Çа. 16,18,18. 17,6,1. Suça. 1,316,8. 2, 152,15. — Vgl. কুল্ব, অভ্যিट, অভ্যাত, অল্বাত.

জননিক (von জননি) P. 1, 2, 32, Vartt. 1) m. N. pr. eines Berges (der kahlköpfige) P. 1, 2, 32, Vartt. 2, Sch. জননিকাম্মননি auf einer Inschr. in der Nähe von Buddhagaja Buan. Lot. de la b. l. 779. fg. Buanour hält das Pali - Wort für eine Entstellung von নজনিকা. — 2) n. sg. N. pr. der in der Nähe jenes Berges gelegenen Wälder P. 1, 2, 52, Vartt. 2, Sch.

बलधान्य n. = छल Tenne H. 969. Varianten: बलधान, बलधान्य, खलाधान (im Ind. der Calc. Ausg.).

বল্পু (বল + पू) P. 6, 1, 175, Sch. 8, 2, 4, Sch. Declin. 6, 4, 83, Sch. Vop. 3, 65. adj. der da kehrt (die Tenne reinigt) AK. 3, 1, 17. H. 363.

खलमूर्ति (खल + मूर्ति) m. Quecksilber Çabdak. im ÇKDR.

खलाजिन (खल + म्राजिन) gaņa उत्करादि zu P. 4,2,90; davon adj. खलाजिनीय ebend.

खलाधारा (खल Oelkuchen + म्राधार्) f. eine Art Schabe (तैलपायिका) Gatabe. im ÇKDa.

बलि m. = खल Oelkuchen Rićan. im ÇKDa. स्याल्यां वैद्वर्यम्ट्या पचित तिलाखली चन्द्नीरिन्धनीची: Виакта. 2,98.

ञ्चलिन् (von জল) 1) adj. Bein. von Çiva (einen Oelkuchen in der Hand haltend?) MBu. 13, 1172. — 2) m. pl. N. einer Abtheilung von Dånava MBu. 13, 7282. 7286. 7288. — 3) f. জালিনা a) eine Menge von Tennen P. 4,2,51. Vop. 7,35. AK. 3,3,42. H. 1421. Med. n. 33. — b) N. einer Pflanze, = तालपणी Med. = तालमूली Ratnam. im ÇKDr.

खलिन 1) adj. viell. gleichsam mit Oelkuchen bedeckt (von खल): ह-ताम्र खलिनो (eine Art Gandharva) पत्र स देश: खलिनो उभत्रत् MBu. 13, 7288. — 2) m. n. = জ্লান Râjan. zu AK. 2,8,2,17. ÇKDn. H. 1230, Sch.

खिलाग m. ein best. Fisch, = ऋङ्गेत्रीर Esox Kankila ÇABDAR. im ÇKDR. Trichopodus Colisa Ham. Wils. — Vgl. खिलाग, खलेग, खलेगए.

खलीका (खल + 1.कारू) Jmd zum Oelkuchen muchen, zerdrücken, hart mitnehmen, misshandeln: ऋषं खूतकारः सिमिकेन खलीकियते (Sch.: = भत्स्प्रति) न कश्चिन्मीचयति Makkin. 33, 24. परेनि खलीकतुं प्रकाते न ममान्यतः 35, 9. खलीकृत Kathis. 12,106. 13,187. Davon खलीकार् m. Misshandlung, = ऋपकार् Gation. im ÇKDa. = निर्मत्स्न Taik. 3, 3, 244. Çintic. 1,25. Kathis. 12,175. 13,153.156. 17,147. खलीकृति f. dass. 13,157.

खलीन m. n. gaṇa म्रर्घचीदि zu P. 2,4,31. Gebiss eines Zaumes AK. 2,8,2,17. Такк. 3,3,413. Н. 1250. क्नि MBn. 1,7343. खलीनं मुखे प्रति-प्य Рамкат. 223,11. खलीनं तन्मुखे निधाय 258,16. खलीनाकर्षणान तं स्थिरीकर्त्नारिमे 19. g.

বিলু conj. zur Anknupfung eines weiter leitenden und bestätigenden Satzes: ja, freilich, allerdings; besonders aber im Sinne des lat. atqui zur Anfügung des Untersatzes einer Schlussfolge gebrau ht: nun, nun aber. Am häufigsten in der Verbindung म्रय खल्, उ छल्, वै छन्, – खलु वै. Im R.V. nur ein Mal, in den Brânnana nicht selten gebraucht. मित्रं कृण्धं खर्ल् मुळता नः haltet nun Freundschaft RV. 10,34,14. संप्र-ति खल् न्वा श्रक्तं वैश्वानरं वेद ÇAT. BB. 10,6,1,3. तद्व खल् वर्गेव द्दति und zwar Air. Ba. 3, 11. सीम्यानि वै करीर्राणि । सीम्या खल् वा म्रार्छ-तिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति । यत्कारीराणि भवति । माम्ययेवाद्धत्या दिवा वृष्ट्रिमविहन्धे TBR. 1,6,4,5. हतावान्त्रत्तु वै पुर्ह्णाः। यार्वर्स्य वित्तम् 4,3, 7. म्रवा खल् TS. 1,5,2,4. TBa. 2,1,3,2. Air. Ba. 1,6. Çat. Ba. 12.4,2,5. यद्या खलु वै -- तद्या TS. 1,5,9,4. पाकपत्तं वा म्रन्वाव्हिताग्रेः पुशव उप-तिष्ठत् इटा खलु वा पाकपत्तः ७,४, १. २,१,५,३. ४,७,२. ४,४४,५. ६,१,३,३. २, 11, 4. 3, 10, 2. TBr. 1, 8, 8, 3. स वै खल् तुर्ज्ञीमेवीपतिष्ठेत Çat. Br. 2.4, 1, 10. 14,4,4,30. तडु खलु महायत्ता भवति 2,4,4,14. 3,4,19. तदेव खलु क्तो वृत्रः 1,6,3,16. 4,3,3,17. म्रय खलूचावचा जनपर्धर्माः 🛦 ev. Gnu. 1, 7. ÇAT. BR. 10,6,3,1. Sehr beliebt ist diese Verb. श्रय ह्वल् auch in den buddhistischen Schriften. In den nachvedischen Schriften entspricht E-लु nicht selten dem deutschen unbetonten, begründenden ja: न कार्य दारुषां कर्म क्रूरं लोकविगर्कितम् ॥ उद्वेजनीयो भूतानां नृशंसः पापकर्मकृत्। त्रयाणामपि लोकानामीश्चरः खलु निन्यते ॥ R. 3,35,2.3. सम्यगनुबोधिता ऽस्मि । श्रस्मिन्त्राणे विस्मृतं खल् मया Çऽк. ४, 17. प्रियमिय तच्यमाक् शनु-त्तलां प्रियंवदा । ग्रस्याः खल् u. s. w. 10, 18. 90. 118. तस्मै निशाची ग्रंप प्रतिषुष्राव राघवः । काले खलु समार्ख्धाः फलं वधन्ति नीतणः ॥ परकाः 12, 69. Vgl. Taitt. Up. 3, 2. fgg., wo ज़िल् mit व्हि verbunden wird: श्रही ब्रह्मीत व्यवानत् । म्रनाद्येव व्यत्विमानि भूतानि वायने. Weit häufiger noch hebt चिल् das vorangehende Wort nur schlechtweg hervor und kann in der Uebersetzung nur durch eine stärkere Betonung jenes Wortes wiedergegeben werden: प्राप्नवत्ययश: पापा धर्मश्रंगं च मैशिला । श्र-